

ved at fjerne enhver Betænkelse ved den her foreslaaede Udelukkelse af Kreditorforfølgning.

De Hensyn, der motiverer Udelukkelsen af Kreditorforfølgning, nemlig Hensynet til at sikre, at de tilstedeværende Midler ikke forlods tilegnes af de øvrige Kreditorer, og Hensynet til Kreditorernes indbyrdes Ligelighed, maa føre til, at Individualforfølgningsskridt, der tidligere er foretaget overfor Værdier, der da var og stadig er under Forvaltning eller Beslaglæggelse, som foreslaaet i § 4, Stk. 2, maa miste deres Gyldighed.

I et ikke ubetydeligt Antal Værnemager-sager bliver der ikke etableret Forvaltning eller Beslaglæggelse, idet den sigtede hos Politiet til Sikkerhed for Statens Krav deponerer de fornødne Penge eller andre Værdier. Saafremt der foretages Udlæg i de deponerede Værdier, drager Politiet straks Om-sorg for at faa gennemført Beslaglæggelse af Effekterne. Da denne formløse Depone-ring rummer betydelige praktiske Fordele, har man ved Reglen i § 4, Stk. 3, foreslaaet tilvejebragt den fornødne Hjemmel for, at denne Praksis kan fortsættes uden Forringelse af Stillingen for Statskassens Krav i Forhold til de øvrige Kreditorer.

De foreslaaede Regler om Udelukkelse af Kreditorforfølgning bygger paa den Forudsætning, at der, naar domfældte efter Straffesagens Afslutning er insolvent, bør finde en Opgørelse Sted ved en Konkursbehandling eller ved en Likvidation eller anden frivillig Ordning efter konkurslignende Regler, og der foreslaas derfor aabnet Adgang for Administrator og Kreditorerne til, naar Straffesagen er afsluttet, at begære Konkursbehandling.

Da der umiddelbart forud for Etableringen af en Forvaltning kan tænkes foretaget Dispositioner eller Kreditorforfølgningsskridt, der vilde kunne afkræftes efter Konkurslovens Regler, har man, da Gennemførelse af en Konkurs jo udelukkes ved Forvaltningen, anset det for nødvendigt at foreskrive, at Retsvirkningerne af en Konkurs, der afslører en Forvaltning, regnes tilbage til det Tidspunkt, da Begæring om Forvaltning blev indgivet. Dette har ogsaa den Betydning, at Forpligtelser, som sigtede (domfældte) har paadraget sig personlig under Forvaltningen, f. Eks. ved Gældsstiftelse uden Administrators Samtykke eller ved skadegørende Handlinger ikke kan gøres gældende mod Konkursboet, jfr. Konkurslovens § 2.

Til § 5.

Bestemmelsen er Udtryk for, at Ledelsen af et Aktieselskab fuldstændig overgaar til Administrator, naar Selskabet sættes under Forvaltning, idet Generalforsamlingen ophører at fungere, og Bestyrelse og Direktion fratræder.

Til § 6.

Ved § 8 i Værnemagerloven Nr. 406 af 28. August 1945 er der givet Hjemmel for Omstødelse af visse Dispositioner, som en Værnemager har foretaget inden Straffesagen, nemlig dels Gavedispositioner, foretaget efter at det straffbare Forhold er indledet, dels andre Dispositioner, der kendetilgivet for Medkontrahenten har tilsigtet at bringe Værdier i Ly for Retsforfølgning i Anledning af det straffbare Forhold. Efter Reglerne i Værnemagerlovens § 9 skal Afgørelse om Omstødelse i disse Tilfælde saavidt muligt træffes i Forbindelse med Straffesagens Afgørelse, men Afgørelse kan dog ogsaa træffes senere.

Da det i Praksis har vist sig uheldigt, at man overfor Dispositioner som de omhandlede ikke har haft Mulighed for, i Tiden indtil den egentlige Omstødelse kan gennemføres, at skride foreløbigt ind for at sikre Tilstedeværelsen af de Formueværdier, som er søgt unddraget Retsforfølgning, foreslaas der tilvejebragt Hjemmel for at inddrage saadanne Formueværdier under Beslaglæggelse eller Forvaltning.

Til § 7.

I de i Stk. 1 omhandlede Tilfælde bortfalder Forvaltningen, uden at en formelig Ophævelse ved Retskendelse er nødvendig. Med Hensyn til Frafald af Tiltale i disse Sager kan oplyses, at saadant Tiltalefrafald alene kan finde Sted efter Forelæggelse for Rigsadvokaten.

Medens Forvaltningen bortfalder, naar domfældte er erklæret konkurs, forudsættes det, at Forvaltningen som Hovedregel opretholdes, hvis Opgørelsen finder Sted i Form af en Likvidation eller anden frivillig Ordning; men der er dog intet til Hinder for, at Forvaltningen, naar Finansministeriet giver sit Samtykke, i saadanne Tilfælde vil kunne ophæves, ogsaa inden en Opgørelse under disse Former er endeligt afsluttet.

Til § 8.

Ved det af Ministeren for Handel, Industri og Søfart den 2. April 1946 i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger (Lovforslag Nr. 117, Blad Nr. 235) er der i § 3 fore-